

Met strippenkaart naar werk

Geen kostbare app of digitale coach. Om aarzelende werkzoekers te helpen bij hun eerste stappen richting werk kiest de Haagse Kessler Stichting voor de oude en vertrouwde strippenkaart.

Nicolette van der Werff
Den Haag

Toen Masha Wight van de Haagse Kessler Stichting met het idee van een strippenkaart kwam om Hagenaars met afstand tot de arbeidsmarkt, kennis te laten maken met werkprojecten, kreeg ze meteen de handen op elkaar. Terwijl de hele wereld zweert bij apps en digitale oplossingen keert de Kessler Stichting terug naar een reepje karton waarop stempels moeten worden gezet.

„Simpel, praktisch en werkzaam”, reageert Jan Koppen van De Prael, een van de aanbieders die op de strippenkaart staat afgedrukt. Bezitters van de strippenkaart kunnen zich, met de kaart in de hand, bij hem melden voor een eerste gesprek over werk. Ze kunnen ook naar een houtwerkplaats, een zorgboerderij of een tweedehands kledingwinkel om laagdrempelige werkzaamheden met begeleiding te vinden.

„Er kan iets in leven of je lichaam gebeuren waardoor regu-

lier betaald werk niet bereikbaar is. Soms is dat tijdelijk en kan een sollicitatiecursus genoeg zijn om iemand weer aan werk te kunnen helpen. En soms is een alternatief voor betaald werk nodig”, zegt Wight die met de strippenkaart mensen die zoeken naar een manier om een bijdrage aan de maatschappij te leveren over de drempel hoort te kunnen helpen.

Verpleger

„Hier heb ik echt wat aan”, zegt Ruud Dorlas die ooit als verpleger bij Nebo aan de Scheveningseweg werkte maar sinds hij slechtziend is niet meer zijn geld in zijn oude vak kan verdienen. „Ik ben nogal verlegen”, bekent hij. „Ik vind het lastig om direct een bedrijf te benaderen. Deze ouderwetse strippenkaart opent deuren voor me. Daar ben ik blij mee”, zegt Dorlas die zijn weg vindt met behulp van een witte stok met rode strepen.

De strippenkaart voor arbeidsmatige dagbesteding past in de praktische en directe hulp die de Kessler Stichting al meer dan een eeuw aan Hagenaars biedt. De Kessler Stichting is het vangnet

van de stad. Mensen die niets of bijna niets meer hebben kunnen een beroep doen op de stichting die haar naam dankt aan een Haagse weldoener.

Dé Kessler was de zoon van een oliehandelaar die op Java zoveel had verdiend dat zijn kinderen niet hoefden te werken. Kessler speelde voetbal en cricket bij HVV en handelde in kunst. Hij was bevoorrecht en besefte dat. In 1923 besloot hij een aanzienlijk deel van zijn vermogen te gebruiken voor de bouw van een groot pand aan de De la Reyweg ten behoeve van de opvang van zwervers.

„Omdat dat de redding zou kunnen betekenen van hen die door ongunstige levensomstandigheden gezonken zouden zijn”, lichtte hij zijn donatie destijds toe.

Vanaf het begin is de Kessler Stichting een praktische organisatie geweest. De soepbus die elke avond bij het station en de Grote Kerk gratis soep verstrekt, opdat niemand met een lege maag naar bed hoeft, is een voorbeeld. Net als de nachtopvang en Pakkie Deftig; een kringloopwinkel voor (sollicitatie)kleding. Daar komt dus een strippenkaart voor arbeidsmatige dagbesteding bij.

Mondvol

„Arbeidsmatige dagbesteding is een mondvol. Het betekent eigenlijk hetzelfde als werk. Het wordt alleen niet betaald en de voorwaarden zijn vriendelijker dan bij

gewoon werk. Er wordt rekening gehouden met de beperkingen die iemand ervaart”, zegt Wight.

Jan Koppen van De Prael (de sociale horeca-onderneming aan het Edisonplein) heeft veel ervaring met mensen die jarenlang aan de zijlijn stonden en met zweert in hun handen aan hun eerste werkdag beginnen. „Dat is Peter”, zegt hij als een geroutineerde ober twee tafels verder de glazen afruimt. „Die wilde absoluut niet in de bediening. ‘Zet mij maar achter in de keuken’, zei Peter toen hij

De strippenkaart voor arbeidsmatige dagbesteding past in de praktische en directe hulp van de Kessler Stichting

zich voor de eerste keer hier meldde. Maar zoals je ziet, hij is een geboren kelner.”

De Prael was meteen te porren voor het strippenkaartproject van de Kessler Stichting. Net als Reakt; een landelijke zorgorganisatie met goede strippenkaart-ervaringen. „In Rotterdam bestaat al zo’n project. Juist op het moment dat we dat ook in Den Haag wilde introduceren werden we gebeld door de Kessler Stichting met de vraag of we wilden meedoen. Die hulp hebben we meteen toegezegd”, zegt Serena Marongiu van Reakt.

John Eddy Duin is een van de eerste kandidaten die gistermiddag tijdens een gezellige receptie in De Prael de eerste strippenkaart kregen uitgereikt. De Hagenaar neemt tijdens de korte plechtigheid even het woord om te bedanken en krijgt vervolgens de lachers op zijn hand als hij vraagt waar hij de bijbehorende gele stempelauto-maat kan vinden.

Hij ziet er verzorgd en capabel uit. Zou hij zonder deze strippenkaart niet ook makkelijk aan werk kunnen komen? „Je kent m’n verhaal niet”, zegt Duin zonder verwijt in zijn stem. „Dit is een deuropener voor mij”, zegt Duin terwijl hij even achter de tap plaatsneemt.

Kwetsbaarheid

„Arbeidsmatige dagbesteding is een manier om de kwaliteiten en ontwikkelingsmogelijkheden van mensen aan te spreken. Zo krijgen ze een werkroute en structuur in hun dag. Doordat men op een laagdrempelige manier werkervaring opdoet, is de stap naar beschut werk, vrijwilligerswerk of een betaalde baan kleiner”, meent de Kessler Stichting. Met een strippenkaart kan een technicus als Duin bij De Prael vinden of een baan achter de bar misschien iets voor hem is. Hij heeft er in ieder geval de levenservaring en de looks voor, vinden zijn eerste klanten aan de bar. **Reageren?hc.lezers@ad.nl**